

dest, at vi er forberedt paa, at der i Løbet af nogle Aar kan komme et Tilbageslag for Erhvervene og derigennem ogsaa for Statsindtægterne. Det vil derfor være godt, om vi herinde i de gode Tider søger at underbygge og styrke Statens Finanser saaledes, at et Tilbageslag ikke møder os uforberedte. Jeg kan derfor fuldt ud slutte mig til den højtærede Finansministers Betragtninger, og jeg tror at turde sige, at Venstre i allerhøjeste Grad ønsker en forstandig og god Økonomi, hvorunder der ikke bindes Penge, som ikke er til Stede, og at det endvidere er Partiets faste Villie, at den Balance, som er skabt, skal ikke alene holdes, men holdes godt, medens Tiderne er gode. Den højtærede Finansminister kan derfor i sit Arbejde trygt regne med fuld Tilslutning fra Venstres Side.

K. M. Klausen: Ligesom den ærede foregaaende Taler betragter jeg Trontalen som et Program for det Arbejde, der forestaar i den kommende Rigsdagssamling. I Trontalen nævnes der, at en Række vigtige Lovgivningsarbejder vil komme frem, og som det vigtigste af disse henvises der til Forfatningsændringen. Om denne hedder det i Trontalen, at den skal gaa ud paa „at gøre saavel Folketinget som Lands tinget til et, hvert paa sin Vis, mere fuldgyldigt Udtryk for Befolkningen, end det nu kan siges at være Tilfældet“. Jeg kunde have ønsket, at disse Ord havde været klarere og tydeligere. Der kan ligge meget i dem, og der kan ligge lidt i dem. Hvad der i Virkeligheden skal ligge i dem, faar vi vel at vide, naar Forslaget til en Forfatningsændring kommer frem, og det er jo bebudet, at det skal ske en af de nærmeste Dage. Det havde sikkert været en Glæde for den aldeles overvejende Del af den danske Befolkning, om der havde lydt et Kongeord rent og klart om, at den Forfatningsændring, som tilstræbes, gaar ud paa at gennemføre den lige og almindelige Valgret. Nu ved vi, som sagt, ikke, hvorledes Forfatningsændringen vil blive, vi maa foreløbig afvente det Forslag, Regeringen vil forelægge.

De politiske Møder, som har været afholdt i den forløbne Sommer, har for Regeringspartiets Vedkommende været af den almindelige Slags. Regeringspartiet har holdt sig til sine Eftermiddagsmøder Kl. 2—3; ofte tages der en Entré af 25 Øre, og ved flere Møder begrænses man Taletiden, saaledes at Modstandere kun kan faa Ordet en begrænset Tid. Den

Slags Møder giver ikke noget virkeligt Indtryk af Befolkningens Stemning, og naar den ærede foregaaende Taler siger, at der er Tilfredshed ude i Befolkningen med Hensyn til det sidste Aars Rigsdagsvirksomhed, kan han slet ikke drage den Slutning fra de Møder, der er holdt. Jeg tror tværtimod, at der er megen og megen berettiget Utilfredshed med den Rigsdagsvirksomhed, der er udfoldet af Regeringspartiet i det sidste Par Aar. Det har ogsaa vist sig, at Regeringspartiet trods alle de nævnte Forsigtighedsforanstaltninger dog ikke har været i Stand til at klare Dirigentvalget ved adskillige af disse Eftermiddagsmøder. Det, Regeringspartiet særlig har talt om ved disse Møder, har været Forfatningsændringen, man har saalidt som muligt talt om Skattelovene. Jeg tænker, det er efter den gamle Regel, at man ikke bør tale om Strikke i hængt Mands Hus, saaledes skal man heller ikke tale om Skatter og Skattelove overfor den danske Vælgerbefolkning, fordi den jo er eller omtrent er den af Skatter stærkest tyngede Befolkning. Det er snart umuligt at gøre et eneste Skridt uden at støde paa Skatter og Byrder. Derfor har Regeringspartiets Medlemmer ønsket saa lidt som muligt at tale om Skatter og har i Stedet søgt at lede Opmærksomheden, over paa et andet Spørgsmaal, nemlig den forestaaende Forfatningsændring. Men heller ikke herom har man fra Regeringspartiets Side faaet klar og ren Besked. Der er dog een Minister, som her danner en Undtagelse, nemlig den højtærede Indenrigsminister, der har udtalt sig klart og bestemt om, at han vil have en Forfatningsændring, der hælder den lige og almindelige Valgret. Derimod har det ikke været muligt at faa andre af Ministrene til at give ren og klar Besked. Den højtærede Landbrugsminister har erklæret, at han vilde ikke lade sig eksaminere paa dette Punkt. En af Regeringens Tilhængere har sagt, at han var ikke saa tosset, at han vilde udtale sig rent om dette Punkt. Vi har altsaa ikke kunnet faa noget at vide, det har været vagt og uklart paa samme Maade som Trontalens Ord.

Nu er Spørgsmaalet, om der er Betingelser til Stede for at kunne gennemføre en virkelig demokratisk Forfatningsændring, hvilende paa den lige og almindelige Valgret. Jeg tror at turde sige, at saadanne Betingelser er til Stede, vel at mærke, hvis den nuværende Regering har en alvorlig Villie dertil. Jeg drager denne Slutning blandt andet af en Betragtning af Lands-